

skulle kunne paapege en Kandidat som den, de ville have til Præst, og at denne Kandidat da, forudsat han har taget theologisk Examen og har aflagt de praktiske Prøver, uden Videre skal have Udgang, til at blive ordineret. Dette kalder jeg ikke en Iempelig Maade, thi Christian den 5tes Lov bestemmer — og der er ikke foregaaet nogen Forandring deri undtagen med Hensyn til ordinerede Kateketer — at Sngen maa ordineres, før han er kaldet til et bestemt geistligt Embede, men nu siger det ærede Medlem for Maribo Amts Ade Balskreds, at Christian den 5tes Lov skal omstødes i dette Stykke; Kandidaten har uden Videre Ret til at sige: Nu vil jeg ordineres, og det skal da ske. Jeg tror imidlertid allerede at have sagt for Meget for at overbevise det ærede Thing om, at dette Ændringsforslag maa falde.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: — Paa Listen over Ændringsforslagene er der egentlig kun eet, som kan siges at være nyt, og det er det, der først blev omtalt af den ærede sidste Taler, nemlig Forslaget under Nr. 7. Det blev imidlertid bebudet under forrige Behandling af en af Forslagsstillerne, og jeg fik derfor allerede den Gang Leilighed til at udtale mig om det i en Retning, som ikke kunde være tvivlsom, nemlig at jeg umulig vilde kunne gaa ind paa et saadant Forslag. Det forekommer mig endog næsten besynderligt, at man har villet stille et saadant Forslag i Forbindelse med denne Lov, idet Bestemmelsen slet ikke kan gaa ind under selve Lovens Titel, men nødvendig maa medføre en Forandring ogsaa i den Henseende. Forslaget gaar nemlig ind paa noget helt Andet end det, der er Lovens Opgave, og dette Andet er Noget, som er tilstrækkelig bekendt her i Thinget, som har været Gjenstand for meget alvorlige og besværlige Forhandlinger, og som har faaet sin Afslutning ved en Lov, der selv bestemt har antydet en vis Tid, hvori Forholdet skal prøves. At man nu i en Lov, som slet ikke har dette Formaal, skal benytte Leiligheden til at tilføie en fuldstændig Om-dannelse af en anden Lov, forekommer mig dog at være for besynderligt. Det forekom-

mer mig heller ikke heldigt, naar den ærede Ordfører for Forslaget har ment, at det, selv om der ingen Udflugt var til at faae dette Forslag sat igjennem, dog kunde være ønskeligt, om dette Thing med stor Majoritet sluttede sig dertil, fordi man da kunde se Thingets Mening. Jeg antager, at dette Thing mener, at det overfor en Sag af en saadan Betydning er ønskeligt, at der gaar en alvorlig Drøftelse forud; jeg kan ikke tro, at dette Thing skulde have Lust til at tilkjendegive sin Anskuelse uden Drøftelse. At denne Sag, før den kommer frem, trænger til en alvorlig Drøftelse, hvorunder mange Punkter kunde fremdrages, tror jeg er indlysende for Alle, der kjende Noget til Forholdene, men at en saadan Drøftelse ikke kan finde Sted ved denne Leilighed, er klart. Jeg tror altsaa, det vilde være besynderligt, om Majoriteten vilde slutte sig til en Anskuelse, der, som sagt, ikke er drøftet. — Det andet Punkt, hvorved jeg alene skal opholde mig, skjøndt det ogsaa er tilstrækkelig behandlet ved tidligere Forhandlinger, er Ændringsforslaget under Nr. 6, som gaar ud paa at udslette en Tilføielse til de Bestemmelser, der findes i Anordningen af 2den Oktober 1862. Det blev allerede omtalt ved Sagens 1ste Behandling, at man havde troet, det kunde være rigtigt at medoptage denne Anordnings Bestemmelser i Loven, idet visse Banfæligheder, som hidtil havde viist sig, derved maatte kunne fjernes, men at man ikke skulde optage Bestemmelser, som væsentlig laa udenfor, fordi man forudsaa, at det vilde møde Banfæligheder fra Ministeriets Side. Man har ikke taget fejl i den Forudsætning, at Ministeriet vilde imødekomme Ønsket om at optage Bestemmelserne i Anordningen af 2den Oktober 1862 i Lovsform, skjøndt man vel troede, at der kunde fremstille sig nogen Betænkelse derved, men efter at man er kommen til fuld Overbevisning om, at Ministeren ikke vilde være i Stand til, hvad man strax forudsatte Umuligheden af, nemlig at gaa ind paa en Lov med saadanne Forandringer, stemmer man nu netop derfor. Det er ganske vist en eiendommelig Situation, hvorover jeg i Øvrigt ikke skal beklage mig, men jeg skal blot bemærke, at, naar jeg haade